

Bilag

til

Betænkning over Forslag til Lov om Arbejdernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet.

Den af Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Arbejdernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet den 30te Marts 1889 afgivne Betænkning var saalydende:

Det Landstinget af Regjeringen forelagte Forslag til Lov om Arbejdernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet tilsigter Løsning af en Del af den Opgave, som Nutiden har sat paa Dagsordenen, nemlig at skaffe de ubemidlede Klasser Sikkring mod de økonomiske Følger af Begivenheder og Forhold, som uden Vedkommendes Skyld forringe eller ophæve Erhvervsvevnen, saaledes at det ikke af den Grund skal blive nødvendigt for de Paagjældende at ty til det offentlige Fattigvæsen. Forslaget forfølger saaledes paa et andet Omraade et lignende Formaal, som Forslaget til Lov om anerkjendte Sygekasser, der ogsaa har været henvist til nærværende Udvalg, og om hvilket vi den 18de ds. have afgivet Betænkning til Landstinget. Ogsaa det Lovforslag, hvorefter vi her skulle udtale os, er bygget paa et Forslag, som er underarbejdet af den under 4de Juli 1885 nedsatte Kommission, saaledes dog, at Regjeringsforslaget har sluttet sig til Kommissionensmindretallet i et Hovedpunkt, hvorefter Enighed i Kommissionen ikke var opnaaet.

Verken i Henseende til Midlet, ved hvilket Formaalet søges naaet, eller i Henseende til den Brede af Tilfælde, som drages ind under Formaalet, har imidlertid det nærværende Lovforslag fulgt den samme Vej, som Lovforslaget om Sygekasserne.

Det Første har været udelukket ved Forholdene. Medens der med Hensyn til Sygdomsforsikkring foresandtes talrige og fremblomstrende frivillige Sygekasser, hvis videre Udvikling man turde haabe paa, saaledes at de med den Støtte af det Offentlige, som det var tilsigtet at give dem, vilde vise sig i Stand til paa selvstændig Maade at løse Opgaven indenfor de Grændser, som en blot Sygdomsforsikkring naturlig drager, frembød der sig ikke et tilsvarende Grundlag, hvorpaa en Forsikkring mod Ulykkestilfælde, der forringe eller tilintetgjøre Arbejdsevnen, kunde bygges. Vel ere gjenfaldige Forsikringskasser med dette Formaal ikke udsjendte hos os, saa lidt som Selstaber, der paatage sig en saadan Forsikkring. Men hine Kasser forefindes dog langtfra i et saadant Antal eller Omfang, at det kunde berettigede til at anse det for tilsvækkeligt til Niemedet, at yde saadanne frivillige Forsikringskasser offentlig Støtte. Det blev derfor uundgaeligt, hvis Formaalet skulde tænkes naaet, at skabe nye Forsikringsinstitutioner, hvad enten man nu tænkte sig saadanne nærmest som Uvidelse af Sygekasserne, eller som selvstændigt Institut, i ingen eller i alt Fald i løsere Forbindelse med Sygekasserne. Det er den sidste Vej, Lovforslaget er gaaet, idet det for at tilvejebringe den omhandlede Sikkring fore-